

влѣзна въ Цариградь, и крестисе, и наименова
го самъ Греческій царь на свое то си име Миха-
иль, въ лѣто Господне 826. Крестихасе же то-
га и отъ войска та му до 5003. души.

Върнався же новопросвѣщенный Болгарекій
царь Михайль въ Болгарія, посла въ Римъ до
Римскаго Папа Николаа, подобно и въ Цари-
градъ до Теодора царица, да му пратать влады-
цы да обращать и крещавать народа: кое то Бол-
гаре те като разумѣха, вооружихасе противу
него. Но онь зема въ раце те си честный крестъ,
и излезна на нихъ, и нави имъ со сила та чест-
наго креста: кое то като видоха Болгаре те, о-
бърнахасе ко Христу Богу, и пряха святое
крещеніе многу народъ.

Между това же посла и Николай Папа
Римскій двама Епископы, Павла и Формоза,
кои то обърнаха сичкій народъ на Христіанска
вѣра и крестиха ги.

Слѣдъ сичко то това Михайль царь предло-
жи Папѣ вопросы 106. за христіанска та вѣра, и
церковно то правленіе, и проси отъ него да му
постави Патріарха въ Болгарія. Папа же на сич-
ки те 106. отвѣты отвѣсти Михайлу, а за Па-
тріарха рече му: защо още не е време. Игнатій
обаче Патріархъ Цариградскій постави въ Болга-
ріи Архіепископа, Теофилакта именемъ, не кой
то истолкова святое Евангеліе, но другій. И и-
спѣди Теофилактъ Папски те Епископы изъ Бол-
гарія: отъ гдѣ то послѣдова распря голема меж-
ду Грецы те и Римляне те, и быде соборъ въ
Цариградь за Болгаре те, кой да ги земе подъ
своя та власть. И така Грецы те навиха, и раз-
лучихасе конечно отъ Римляне те и проклеха ги.

И за малку убо време Болгаре те быдоха
подъ Цареградска та патріаршія. И послѣ, като